

3. Évfolyam 4. szám

Megjelenik 1200 példányban

2000. április

Feladás kiadó: Farkasné Horváth Mária; Feladás szerkesztő: Gyulási János
Kiadó: Gyulási János
Lapunk megjelenését az Európai Unió és az Országkormányzat támogatja!

PÁRBESZÉD

A „Pincehelyi” Egyesület hivatalos havilapja

A Szívetek Őrizen c. sorozatot rajtuk kívül álló okból későbbi időpontban közöljük...

Madárlátta leves...

Már 60 év is eltelt az óta, de még élénken emlékszem erre a kis történetre, azért is from meg. Tavasz volt. A húsvéti ünnepek akkor is április második felére kerültek, úgy ahogy az idén is ez volt. Iskolai szünetet kaptunk. Igen örültünk neki, mint ahogy ma is örülnek a gyermekek a szünetnek. Községünket dombok veszik körül, ezért mondták rá, hogy "csak egy nagy ponyvát kellene ráhúzni, s a Mészaiak sosem áznának meg". Szerettük községünket szorgalmas, összetartó népéért és egymás megbecsüléséért. Ezt tanultuk az öregjeinktől és ezt tanulják meg ma is. Tisztelni tudják az idős kort. Falunkban nagyon sok volt a zsuppos ház, de fehérre meszelt tiszta házak voltak. Minden szombaton utca és udvartakarítás. Az utcát felgerebléztük, ebben mi gyerekek is kivettük a részünket. Falunkat uradalmi földek vették körül, szinte harapófóga szorítva községünket. Pénzt keresni is csak ott lehetett, mert másból napszám nem volt. Apám is eljárt a bikádi szőlőbe, mivel ott az uraság többet fizetett, mint a másikkal és a szőlőmunkásoknak naponta egy fél liter bort is adott. Igaz, napkeletől-napnyugtáig dolgoztattak így, kihajtották a többet keresettet. Visszatérve a bevezetőbe írt Húsvéti ünnepekre, apám is többedmagával a felsőbikádi uradalmi szőlőbe jártak dolgozni. Egyik nap Panni néni megállt a házuk előtt és anyámat szólította:

- Juli néném! Azt gondoltam, vihetnének ezek a gyerekek az apjuknak ebédet. Had egyenek fött ételt, bizonyára jól jönne

nekik. Anyám és én is kaptunk az ajánlaton.

- Akár már holnap vihetjük is az ételt Panni néném.

Még aznap megbeszéltem az iskolatársaimmal és összeállt az ebédvivő csapat. Másnap 11 órakor előlünk indultunk, mert 4 km kellett gyalogni, hogy ebéddőre oda érjünk. Nagy élményt jelentett az első megbízatás. Büszkén mondtuk a kérdezőknek, hogy mi ebédet viszünk apánknak. Az ebédvivő csapat legelőbbje rózsás kötött tutyiba ment, ebben könnyebb volt a gyaloglás is, meg egy kicsit olyan ünnepelesebb is volt. Útközben sok mindenről csevegtünk: iskoláról, tanulásról, ki hányszor volt ministráns, ki hányszor kapott szentképet a plébános úrtól és még sok másról. A lányokról is szó esett, ki-kinek adott piros almát, jelezvén, hogy kedveljük őt.

- Jani! Te is adtál almát? - kérdeztem.

- Nem, én inkább megesszem, de a Katit azt megcsiptem. Az olcsóbb, mint az alma! - felelte Jani.

- És te Imre?

- Én sem adtam almát. Nekem nem volt, én színes ceruzát adtam. - hangzott el válaszuk.

Beszélgéstünk egy másik témája a farsangi, lakodalmas szokások lettek: mákos kalács és perecosztás. Csapó Sándor bácsi meg is kérdezte:

- Böröcz Teri kaptál-e kalácsot?

- Én nem kaptam, de a Zámbo Jóska majdnem kapott, azaz éppen kifogyott a kosárból.

Az egyik nézelődő is kérdezett:

- Sándor bátyám mit szól ehhez a vegyes házassághoz? Ismét katolikus leányt vett el református leányt!

- Mit szólnék, katolikus hús is megfő a református főzőkban! - így a válasz, aztán nagy

nevetéssel tovább ballagott az örökös humoros Sándor bácsi.

A gyalogút egyre fogott, elérkeztünk az Újhegy alá, ahol egy keskeny kocsúton, melyet bokrok és fák szegélyeztek, folytattuk utunkat. Hangos beszédünkől hol egy fácska, hol meg egy madár röpött fel a bokrok közül.

- Odanézeltek! - Az egyik terebélyes bokron vadgalambok kezdtek rakni a fészket, apró, száraz gallyakkal.

- Csöndbe legyetek! - Most jön az egyik vadgalamb csőrben egy száraz gallyal és gondosan kereszbe ráhelyezte a többire.

Közben az ebédes kosaráinkat az út közepén húzódo gyepek sávra raktuk, amíg a madarakkal voltunk elfoglalva. Jó lesz, ha elindulunk, mert nem értünk oda ebéddőre.

Kapkodás a kosarakért, mire az egyik fiú az én ebédes kosaramat a lábával elcsaláinkázta, amely az oldalra esett.

- Mi lesz most? - Apám levele kidőlt, csak a sürtjéből maradt valami az ebédes pohárban. Bablevest főzött anyám meg tőrös tészát. Egy pillanattal megdermedve álltunk, míg Bodor Ján felaltalta magát:

- Nem megyünk egy lépést sem, mindenki tegye le a kosarát Imre kosara mellé!

- Leszedni a ruhát. - mondta

- Ne szomorkodj, apának is lesz leves. - Aztán mindegyik leveles pohárból 4-5 kanál levest leszedett, hozzárakta az én bablevesemhez, amíg az én poharam is meg nem tellett.

- Aztán egy szót se senkinek sem! - figyelmeztette a csapatot Ján, és megnyugodva tovább indultunk.

Ahogy felértünk a Szentgyúhá-hegy tetejére, a szőlő már

odalátzott. Jókori érkezünk, mert a Fábán István bácsi, aki vincellér volt, éppen a haranglábbhoz indult. A kis harang éles csilingeléssel jelezte az ebéd időt.

- Megjötték a gyerekek, meghozták az ebédünket! - mondta apám hangosan.

- Ugye milyen rendesek! - bizonygatták mások.

A vincellér kiosztotta a bort, mindegyik ivott egyet ebéd előtt étvágygerjesztőül. Hosszú rúnka feküdt a prészáz előtt, erre szoktak ráülni ha étkeztek. Apám a térde közé szorította az ebédes poharat, aztán elkezdett enni. Olyan jóízűt evett, hogy a homlokát még a veríték is kiverette. Ott ültem mellette, csendben és szorongva figyeltem, hogyan trül ki az ebédes pohár. Már kevés lehetett benne, amikor megállt az evéssel, megtörölte homlokát és csendesen csak ennyit mondott:

- Istenit az anyádnak, már kitanul a főzésből, milyen levest küldött nekem?

- Ebben van bab is, lencse is, csipetke is, tészta is, még krumpli is!

- Nem volt jó édesapám? - kérdeztem félénken.

- Jó volt az fiam, csak olyan volt mint valami "madárlátta leves".

Gondoltam magamban az is volt, mert még a rigó is kifütyült bennünk, amikor a tartalmát összeraktuk.

- Maradt még bent, edd meg fiam, ne lotyogtasd vissza! - szölt apám.

Apám már a tőrös tésztaál tartott, amikor én is térdem közé szorítottam a virágos porcelán ebédes poharat, és mint akinek nagyon ízlik, kicanalaztam.

"Madárlátta leves"-t.

Budapest 1987. Vasvári Imre

Ártézikút a templom előtt...

Hallottam, hogy a valamikori zárda számára fűrt kút víztárolójának kupolájára meg akarják csináltatni a szobrot, mely valaha díszítette. Megkérdeztem Bakonyi Józsefet, hogy mondjon néhány szót a létesítményről, mert már talán senki sincs, aki valamit tudna erről. Ő elmondta, hogy a tér neve Szent Imre tér volt valamikor, mivel az apácák az ifjúság nevelésével foglalkoztak. Az Árpád-házi szent pedig mindig a tiszta erkölcsű ifjúság példaképe volt. Ám a kupola tetején Szent László király

alakja állott, pallossal a kezében, mintegy jelképezve azt, hogy annak idején szomjazó vitézeinek a sziklából vizet fakasztott. Tudós eleink is ismerték e szentek történetét, és ennek alapján teremtették meg a kapcsolatot a víz és a tiszta ifjúság között.

Hegedűs Gyula

P+R

(Parkolj és utazz)

En nem szeretek például horgászni.

De el tudom képzelni, hogy ott ülök bottal a kezemben. Nem az időt sajnálom, mert ugyanakkor kétszer annyit kirándulok. Elég, ha csak látom a természet csodáit, vagy az ember alkotta dolgokat, ott sétálok és jól érzem magam. Oly sok testi és szellemi fáradságtól szabadulok meg egy ilyen kiránduláson, hogy elég csak annyit mondani, nagyon kellemes volt.

De ehhez az kell, hogy akár gépkocsival, akár vonattal jöttünk, gyalog járjuk például az erdőt, hogy feltárja nekünk a titkokat. Az első, amikor az ember a fák közé lép, hogy felfedezze a levegőt! Van, aki felkiált: „Ez a levegő! Ez az élet!” Visszaszól a kirándulótársnak: „Érzitek, észrevettétek?” Majd tovább: „Nézd, ott egy lepke, ott egy virág!” Amit sehol így természetesen, ilyen szépen nem talál senki, csak kint az erdőben. Nem szabad, hogy fárasztó legyen a csend. És ha először úgy érezzük, hogy rideg az erdő, menjünk nagyobb csoporttal. A csoportban mindig található olyan társ, aki korábban felismerte már, mennyire pihentet az erdő, és segít abban, hogy ne vegyük észre a kilométereket. Az ember egyszer csak csodálkozva veszi észre: nem vagyok fáradt. Országúton, ha csak egy kilométert megy valaki, már azt mondja, a fene egye meg, de messze kell menni. Az erdőben pillanatonként leköt egy újabb élmény. Hús csobogással élénk bukkann egy forrás. Az ember már fáradt, szomjas, hát akkor megáll egy felforrásra, isszik, letelepszik pihenni, élvezni a tiszta, jó levegőt, élvezni a szabadságot.

Egy botanikus kert megalkotásakor a tervezők, építők igyekeznek minél közelebb hozni a természetéhez kertjüket. A Vációl délkeletre Vácraúton levő a Magyar Tudományos Akadémia Botanikai Kutatóintézetét 26

hektáros, értékes arborétumot is magába foglaló, gazdag tartalmú botanikus kert övezi. Építését 1872-ben kezdték az akkori izlésnek megfelelő, romantikus stílusú angolkeret létesítettek, nagy tavakat ástak. Ezek helyéről kikerült földtömegekből dombokat emeltek, amelyeket hatalmas szikladarabokkal raktak meg. Múrom is épült, a parkot átszelő Rákospatak partjára zenélőmalomot építettek, s barlanggal, vízeséssel, szökőkúttal stb. fokozták a hely hangulatoságát.

Sétára indulva a botanikus kertben mindjárt, utunk elején néhány érdekes mocsárciprust láthatunk. E lombhullató szép fenyők talajából mintegy 200 légzőgyökér nyúlik 40-50 cm-nyire függőlegesen felfelé.

A hely hasonlít egy cseppkőbarlang liliputi terméhez. Az egyik tő fölé kaulkázusi szárnyszerű fák hajlanak, hosszú, laza fűrtjeiket szépen túlkörözi vissza a víz. Telt és színes virágú bokrétafák, hatalmas boglárák, tavasszal erős illatot árasztó ezüstfák, nagy vasfák, sudár törzű tulipánfák, szép fehér virágfűrtökkel ékeskedő amerikai sárgafák. Felsorolni is sok lenne a tölgyfák, cserjék, fenyők, tiszafák egyéb örökzöldek sokaságát. A kiépített sétautak mellett sok az eligazító, tájékoztató felirat. Több helyen térképek segítik a tájékozódást, hiszen az arborétum nagy kiterjedésű és bizony a lombos fák alatt kacskaringózó utján néha el lehet tévedni. A templomom falaira idős repkényborostyán kúszik, másutt az ötlevelei akébia kapaszkodik fel egy pusztuló fára, tavasszal lilás virágaival, ősszel uborkaszerű harnyas terméseivel kelte feltűnést. A fák alatt, a talajon szertekúszó mérges szömbörcéhez nem ajánlatos hozzányúlani, mert börtüvadást okozhat. Látnivalókban bővelkedik a kert, hiszen itt látható Európa legnagyobb sziklakertje, vagy az üvegházakban levő több ezer trópusi növény, nem beszélve a Madármúzeumról és a kiskastélyról. Tavasszal, a tömegesen virító tulipánok, nárciszok, a gazdag bazsarózsa gyűjtemény, ősszel pedig a sok szépséges lombú fa, cserje teszi elragadóvá ezt a botanikus kertet. Tóth Ferenc

Szerkesztőségünk ezzel az írással köszönti az Édesanyákat anyák napja alkalmából, mivel addig újságunk már nem jelenik meg

Anyák akik nem ismernek lehetetlent...

1946-ban járuk, kemény tél van, méteres hó, csak szánkóval lehet közlekedni. Egy család nagyon szerencsétlennek érzi magát, mert megbetegedett szamárköhögésben egyik gyermekük. Akkoriban ez a betegség igen rettegett volt, sokan belehaltak. Legtöbben a gyerekek. Mariskát már egy hete kezelte a falu orvosa, de csak nem javult az állapota. Az édesanya kétségbeesve kérdősködött, hogy merre vigyék el a gyermeket mert biz így biztos, hogy meghal. A szomszéd község Kurd orvosát javasolták. Másnap reggel Mariskát a hat éves kislányt fölkapolták a lovas szánra, meleg téglák és dunyhák közé és irány a másik orvos Kurdon. Úgy 10 óra körül értek oda. A kis bebugyolált beteget bevitték a rendelőbe, az Édesanya szölt a doktornak, hogy hoztak egy súlyos állapotú kisgyereket, aki nagyon köhög és nem használhat neki eddig semmi gyógyszer. Mariska erre rettenetes köhögésbe kezdett, elkezdett fulladni, eltekült. Erre az orvos összecsapta a kezét, megsemmisítette a kis beteget. Azt mondta a köhögés esett szülőknél, hogy nyugodjanak bele a kislány menthetetlen, siessenek haza, mert mire hazáért valóságná, hogy meghal. Ahogy csak bírták a lovak úgy vágattak a hóban a nagybeteg kislánnyal hazafelé a 7 km-es úton. Édesanya egész úton imádkozott a teremtőhöz, hogy ne vegye el gyermekét. Délre érték haza, közben a kislány elaludt a hideg friss levegőn. A nagyszülők mikor meghallották a lovas szán csengését az udvaron vártak már őket nagy izgalommal. Kértek, mit mondott az orvos. Az édesapa sírva mondja az elfogadhatatlan választ -Menthetetlen...

Az Édesanya felkiált:

- Nem engedem meghalni!

A nagypapa nyugtatja:

- Nyugodjatok bele ez az Isten akarata.

- Nem!! - így az Édesanya -

- Nem engedem!! A kislányt bevitték a szobába, ahol megint rájött a köhögési roham, és a fulladás. Erre azt mondja az anyuka:

- János etesd meg a lovakat és indulunk Szakályba, ott is van orvos hátha ő meg tudja menteni! A nagyszülők mondták, hogy ne vigyék sehova az úton fog meghalni. A szülők újra fölkapolták a kislányt a lovas szánra és irány Szakály, meg a nagy hó, meg a 9 km-es út. Szakályban szerencsére otthon volt az orvos. Mondták neki, hogy mit mondott a gyula és a kurdi orvos. Erre a szakályi orvos megvizsgálta a kislányt, adott neki injekciót és mosolyogva azt mondta:

- Ez nem igaz, leszék én ennek a kislánynak a lakodalmában még...

Nagyon jó lelki orvos volt Vörös Lajosnak hívták. A szülők megnyugodva és megkönnyebbülten indultak vissza Gyulára az újabb 9 km-es úton. Még a lovak is megéreztek, hogy itt történt valami, mert szinte a hó tetején repülve siettek haza a kis Mariskával. Mire hazáérték besötétedett. A nagyszülők első kérdése természetesen az volt mit mondott a szakályi orvos. A szülők szinte egyszerre felelik örömtől sugárzó arccal:

- Meg fog gyógyulni! Egy héten minden nap a szánmal hordták az orvost Szakályból, hogy kezelje a kis Mariskát. Édesanya elhúzza minden áldott nap a kislányt szánkóval a gyula erdőbe, a jó levegőre, mivel az orvos is ezt tanácsolta. Mariska meggyógyult, férjhez ment. Az orvossal még évtizedekig tartották a kapcsolatot. Édesanya kitaró imái és könyörgése az Úrhoz, kiegészítve Vörös doktor 4 fős családjával megmentették a haláltól. Neki is születtek gyermekei, és ő ugyanúgy fáradságot és lehetetlent nem ismerve nevelte fel őket mint őt annak idején az ő szülei. Hisszük, hogy az égienél elnyeri

méltó jutalmát mindkét édesanya, anya és lánya.

Öv. Gyulási Jánosné

Tavasz...

Nézd a határt: ahogy éled, a napra tekint. Fény melegétől már zöldell arét. Már itt van a fecske minálunk megint, éjszaka hallod a békazenét.

Jó kora reggel, ha ébredsz, a nap sugarát táncolni látod az ablak előtt. A fákön egyszerre száz madár zengi dalát, a reggeli csendet is megtörik ők.

Langy szellő simogatja a gyenge vetést, itt a tavasz, már vége a télnek. Szívünkben kikelet dala vígan ütött rést és nyomában új vágyak, tűzek égnek! Hegedűs Gyula

A golya...

Már ilyenkor, húsvét táján mindig itt a golya, fehérre rakott fészék, kis házak lakója.

Méltósággal ül a fészék, lenéz a kis házra, madár-szíve vígan dobog, mert itt a hazája.

Nem költ ám a golyamadár sehoh a világon, csak a langyos, bús szellőjű szép Magyarországon.

Kedves madár ezért nekünk, szeretőj is érte, ne maradjon soha türes ágból rakott fészék. Pincehely 1961.március 20. Hegedűs Gyula

Minden Kedves Olvasónknak Boldog és Egészségben előlőtt Húsvéti Ünnepeket kívánunk!!!!

Húsvéti Bál
Helye: Művelődési Ház
Ideje: Ápr. 23. Vasárnap 20óra.
Zene: Szakcsi zenekar
Belépődíj: 300 Ft.

Hirdetések:

SUZUKI PAKS
7000 Paks, Tel: 06 71 17, 1711
TEL: 762311-026,
06-94-27 762 - Fax: 76214-494

SUZUKI SZÉKESZÁRD
7100 Székesváros, Árkady u. 1.
Tel: 762311-026, 06-94-27 762
Tel.: 76214-011 - Fax: 76214-001

AZ ÉV AKCIÓJA!

Idén új autójának üzembehelyezési költséget átvállaljuk és 100 liter benzint adunk, vagy 120.000 Ft extra árengedményt kap!

Próbálja ki az új Wagon R*-t most bevezető áron már 2.090.000 Ft-ért

Megjelent ez új Suzuki Sport modell korlátozott számban, sárga és fekete metál színben, sok extrával, szexi árcsökkentéssel!

Közelírtalkoztatnak, orvosoknak, gépjárműalkalmazóknak, textósoknak, villamos ipari dolgozóknak 50-120.000 Ft extra árengedményt!

Régi autóját tőlünk függetlenül átadjuk!

Már több ezren válogattak minket, várjuk Önt is!

MEGA-FLASH BT

Egyéni és társas vállalkozások, egyesületek, alapítványok részére könyvelést, adótanácsadást vállalunk.

Szolgáltatásaink:

- Kettőskönyvvizetés
- TB-ügyintézés
- Adótanácsadás
- Pályázatok, hitelkérelmek készítése

Tevékenységet kezdő vállalkozások részére ingyenes Tanácsadás, 3 hónapig kedvezményes könyvelési díj!

MEGA-FLASH BT
Simontornya, Arany J. út.1.
Telefon: 74/487-367
30/9899-540

Tamási Tours
A világ minden táján

TAMÁSI TOURS
Tamási Szabadság út. 43.
Tel/Fax: 00-36-74-471-941

Horvátországi utazási ajánlatok, Tamásiból autóbusszal:

Opátia - Hotel Urala Scott**
8 nap/7 éjszaka, félpanzióval 2000 jún. 19. Ár: 41.500 Ft/fő

Rovini - Dependance Valdalisó 2000 június 19.
8 nap/7 éjszaka, félpanzióval, autóbusszal. Ár: 44.750 Ft/fő

Porec
Hotel Galeb**
2000 június 19 - 26-ig, félpanzióval. Ár: 42.150 Ft/fő

Lantern apartmanok
Onellátón 4 fős apartmanban
2000 június 19 - 26-ig. Ár: 39.950 Ft/fő

Umag - Dependance Istara**
2000 június 19 - 26-ig, félpanzióval. Ár: 47.600 Ft/fő

ELEKTRIK SZERVÍZ

Villanyszerelés - Vezérléstechnika
Érintésvédelmi felülvizsgálatok - Áramszolgáltatási mérések
Villanykályhák, Bojlerek, Mosógépek, Centrifugák javítása!

Parabola antennák telepítése!
Az új szerelésére 12 hónap garancia.

Érdeklődni:
ELEKTRIK SZERVÍZ
Horváth Zoltán
Villanyszerelő mester
Pincehely Mező I. út.4.
Telefon: 06/20-3205-184